

een harde strijd hebben te voeren tegen reactionaire kringen die ernaar streven, de vooruitstrevende groeperingen der 'illegaliteit' zo spoedig mogelijk uit te schakelen teneinde hun oude, bevoorrechte posities weer te kunnen innemen.¹

In de Contact-Commissie kreeg Meijer op 7 november naar aanleiding van het door de linkersectie uitgegeven persbericht de wind van voren. Drees noemde, aldus de notulen, 'het partieel en niet volledig publiceren der telegrammen volkomen onjuist', Bruins Slot vond de publikatie 'onbehoorlijk, speciaal tegenover de overige groepen die daardoor in een zekere dwangpositie komen te staan', Neher achtte 'de wijze waarop een en ander is geschied . . . buitengewoon kwetsend; de naam van Hare Majesteit is hierdoor geschaad en het beleid van de Contact-Commissie aangetast.' Meijer gaf geen krimp: de linkersectie had gemeend, 'dat de telegrammen het geestelijk eigendom van de gehele illegaliteit waren, geabstraheerd van de GAC', maar de linkersectie had, dat erkende hij, 'door de overige leden der Contact-Commissie als het ware voor een *fait accompli* te stellen, een rem willen opleggen aan de tendens om de wensen en gezindheid der regering 'onder de tafel te werken'.' Waarop Bruins Slot nog opmerkte. 'dat bij de illegaliteit de mening gaat postvatten dat een deel der illegale pers' (de bladen van de linkersectie) 'de illegale meningsuiting tot zich wil trekken. Deze gang van zaken kan door de andere groepen niet geaccepteerd worden.'²

Wat de eventuele 'speciale bijeenkomst der GAC' betrof, rapporteerden Bruins Slot, Meijer en Neher in diezelfde vergadering van 7 november dat geen van de secties daarvoor voelde, Bruins Slot evenwel deed 'een tussenvoorstel' dat werd aanvaard: de Contact-Commissie zou één keer samenkomen niet met driemaal één, maar met driemaal twee sectievertegenwoordigers.³

Bruins Slot had de leidende figuren van de rechtersectie, met name ook de toppen van de LO en de LKP, nauwkeurig op de hoogte gehouden van de discussies in de Contact-Commissie. 'De linkse groep', zo lichtte op 10 november het Centraal Bureau van de LO de leden van de Top in,

'verwacht evenals de regering (en dat is dan in dit opzicht met name min. v.H. Goedhardt) een invloed der illegaliteit, zoals er in Frankrijk tot uitdrukking kwam. Zij daagt de illegaliteit uit tot een politiek steekspel en hoopt daaruit te voorschijn te komen als de vertegenwoordigster der illegaliteit, die in politieke zin v.H.G. het milieu moet bieden voor zijn plannen . . . De middengroep is

¹ *De Waarheid*, z.d. (ca. 15 nov. 1944), p. 1. ² CC: Notulen, 7 nov. 1944. ³ A.v.